

giver de bedst tænkelige rammebetingelser for videnskabsdannelsen og for innovationen.

Rådet for Teknologi og Innovation har netop fremlagt en ny handlingsplan, InnovationDanmark, en meget ambitiøs plan, hvori der bl.a. opfordres til at fremme innovation i de danske virksomheder og vidensspredning i samfundet gennem internationalt samarbejde og viden fra udlandet. I planen gøres der endvidere opmærksom på, at et af de vigtigste redskaber i innovationspolitikken er dannelse af netværk mellem bl.a. forskellige vidensinstitutioner og selvfølgelig mellem vidensinstitutioner og virksomheder.

Lovforslag nr. L 142, som netop har til formål at give øgede muligheder for vidensspredning og netværksdannelse også på tværs af landegrænser, er således med til at adressere de udfordringer, som Rådet for Teknologi og Innovation har gjort opmærksom på, og som vi i Det Radikale Venstre er enige i.

Danmark skal være i front med selv at skabe viden, men det er lige så vigtigt, at vi er dygtige til at omsætte viden, uanset hvor i verden den er skabt, til ny handling og ny tænkning. Vi skal være kreative, dvs. hurtige til at forny os på alle områder: organisation, ledelse, processer, varer og tjenester.

Derfor skal vi være åbne og udveksle viden. Vidensdeling er et must i det 21. århundredes økonomi. Konkurrencen drejer sig ikke om at holde på viden, men først og fremmest om at bruge ny og gammel viden mest kreativt til at skabe noget, som de andre først finder på i morgen.

Med de bemærkninger kan vi tilslutte os lovforslaget, selv om vi har de samme betænkkeligheder som Dansk Folkeparti. Vi kan ikke se nogen grund til, at det er ministeren alene, der afgør, hvad de 20 pct. af de midler, der er til rådighed, skal anvendes til, og hvad det er for internationale netværk, der skal støttes. Der mener vi, at bl.a. forskningsrådene skal ind over. Jeg håber, vi kan få en diskussion af det i udvalgsarbejdet.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Tak til ordføreren. Så er den næste ordfører hr. Per Clausen.

Per Clausen (EL):

Nu tror jeg sådan set ikke, at lige præcis det her lovforslag er det, der vil åbne op for, at man sådan får gang i den store udvikling af visioner og

kreative ideer til, hvad vi skal leve af i fremtiden, for det her lovforslag omhandler jo en støt-teordning, som er meget fokuseret på, at det umiddelbart skal være nyttigt for erhvervslivet *i dag*, og der tror jeg, at hvis vi skal satse på at få udviklet projekter og ting, som for alvor kan bruges i et langsigtet perspektiv, er det midler, som er langt mere frie i deres anvendelse, vi skal satse på at udvide.

Derfor kan man selvfølgelig diskutere, om det område, som det her lovforslag omhandler, overhovedet er en rigtig måde at prioritere at bruge pengene på. Men det skal jeg ikke trampe meget rundt i nu, for det har vi gjort flere gange ved behandlingen af hele det her lovkompleks på et tidligere tidspunkt.

Så her skal jeg bare nøjes med at sige, at så vidt jeg kan se, er der i virkeligheden ikke meget anden forandring i det forslag end det, både ordførerne for Dansk Folkeparti og Det Radikale Venstre har været inde på, nemlig at fra at det her skal via Finansudvalget, laver man en forenkling ved at sige, at ministeren får bemyndigelse til at dele ud af pengene, ganske vist med nogle restriktioner på i forhold til mængde og sådan noget.

Jeg tror da nok, at vi i udvalgsarbejdet vil interessere os en lille smule for, hvad det er for nogle rammer og retningslinjer, som den her bemyndigelse vil blive udøvet under.

Men ellers kan jeg såmænd sige, at vi i hovedsagen er positivt indstillet over for forslaget, fordi det under alle omstændigheder er en fornuf-tig og god ting at åbne op for, at der kan etableres mere internationalt samarbejde, når det handler om forskning, innovation og udvikling af enhver art.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Tak til hr. Per Clausen. Så er det videnskabsministeren.

Videnskabsministeren (Helge Sander):

Tak også for denne debat. Det er jo, som det er fremgået af, tror jeg, samtlige ordførerindlæg, vigtigt, at vi giver danske virksomheder og forskningsinstitutioner de bedst mulige rammer for at klare sig i den internationale verden.

Kl. 12.20

Jeg vil gerne i tilknytning til nogle af de seneste bemærkninger sige, at det jo er således, at på det her område lavede vi allerede i foråret 2006 en tilsvarende bestemmelse, som vedrørte forskningsrådene, således at de havde mulighed for